

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 289. Et illi audientes, quia viueret & visus esset ab ea, non crediderunt.
v. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

uenerit antequam ad sui amorem peruenit. non fuerunt ista VII. dæmonia metaphorica, quo modo S. Ioan. Chrysoftomus ait: magnus diabolus est peccatum in anima: sed literali sensu fuerunt VII. dæmonia corporaliter eam infidentia. Nec erubuit Dominus talem ad suum adsciscere famulatum, & quidem statum Deuotum singularius: nec illa se in eo gestit agendo, multasque, quæ secundum nomen suum in baptismo nominatæ fuerunt, conuertendo & adducendo ad Christum.

Videte magnæ pietatis sinum, peccatores; considerate apertum & vobis misericordiæ gremium, ad vos oculos mentis reducite, & dæmoniacam sceminam in exemplum vobis imitationis anteferte: nolite æstimare quid fueritis, sed quid de Domini gratia esse possitis. Facite quod illa fecit, intime inhælit Dei generici Mariæ, cum illa reperitur aspicere sepulcrum; cum illa redire ad videndum resurgentem Dominum.

§. 287. *Illa vadens nuntiavit his qui cum eo fuerant. v. 10.*

Pergit sacer scriptor in hac Maria Magdalena prædicanda, Illa iuit & nuntiavit, altera fugit & nemini locuta est. Illa socia indiuisa Mariæ V. Deiparæ, altera socia aliarum sceminarum, Illa fuit nobilissima de castello Magdalo Domicella, altera de Naim olim peccatrix.

ODulcis Iesu, quam benignum, dispari tamen modo & discretione admiranda, te tuis impendis! Hoc tamen communiter seruando, vt quanto quis tæz matri venerandæ amplius coniungitur, tanto plus gratiæ ei impendatur. O quam male faciunt prophætæ illi noui, qui docuerunt populos tuam optimam & sanctissimam matrem vili pendere, imo auersari! aquæ ductum gratiæ profecto & sibi & suis discipulis inciderant. Miserere eorum Domina nostra carissima S. Maria.

§. 288. *Lugentibus & flentibus. v. 10.*

Impletum est, quod dixerat Dominus: *plorabitis & flebitis, mundus autem gaudebit.* Nec opus causas lugendi vel flendi in Apostolis &c. discipulis Domini percontari; nimis patent, fugerant, negauerant, benefactorem maximum amiserant & de eo desperabant.

ODomine, lugeam & ego peccata mea, quæ superant & damna & peccata Apostolorum. fleam tui amissionem millies & millies procuratam. Eheu! Dona gratiam per passionem tuam sanctam.

§. 289. *Et illi audientes, quia viueret & visus esset ab ea, non crediderunt. v. 11.*

Mira res, tot & tantæ fabulæ & falsitates auide creduntur ab hominibus

nibus & iucunde narrantur, Ista de Christo Resurgente tam vera & bona non crediderunt.

Domine capere non possum cur Apostoli tui dilecti tergiverſari ſint fidem adhibere verbis Mariæ veraci, & viſui, niſi quod vere ignorantēs & immemores fuerint verborum tuorum & promiſſionum in longa illa oratione apud institutionem venerabilis tui Sacramenti, quod tertia die reſurgeres præcedereſque ipſos in Galilæam. ſed video vulnera noſtra in Apoſtoliſ ſunt tractata & ſuauiſter curata. Tu Domine id feciſti, tibi gloria debetur in ſæcula.

§. 290. *Poſthac autem duobus ex his ambulantiſ oſtenſus eſt in alia effigie. v. 12.*

Poſteaquam Mariæ credere nolebant Apoſtoli, quæ tamen Ieſum vidiffe teſtabatur, ſuperuenit aliud teſtimonium de duobus diſcipuli� qui ambulantes extra Ciuitatem Hieruſalem, verſus villam Emauſ viderant Dominum; ſed in alia, quam Maria effigie, illa enim in ſpecie propria hi in peregrini forma (nam de Hortulani figura poſtea agetur) vidiffe ſe profitebantur.

OMira benignitas Saluatoriſ, qui ſinguliſ ea dona largiriſ & eo modo quo ipſiſ meliſ poſſunt perficere ad vitam æternam. Te benedicor. Tibi gratias ago, & inuito ad te benedicendum omneſ reſ in ſæcula læcum. Amen.

§. 291. *Euntibuſ in villam. v. 12.*

Villam hic Euangeliſta videtur ponere pro caſtello ſiue municipio, quia ibidem erant congregatæ multæ villæ in quibuſ habitabant Coloni, qui agroſ colebant, vt ait Theophyl. ipſa deinde dicta eſt Nicopolis, Ciuitas inſignis Palæſtinæ, quæ poſt expugnationem Iudeæ, ſub Marco Aurelio Antonino Principe inſtaurata fuit. Ibant ergo illuc iſti duo diſcipuli, Cleophaſ ſcilicet & vti creditur Lucas, inuiſuri vel villam propriam, quam forte necdum plene reliquerant, vel amicos, vel ad refocillandum animam & pellendam cordiſ triftitiam, quam hauſerant ex Chriſti Domini tui captiuitate tormentiſ & morte, cum quo etiam ſua conditio videbatur eſſe attrita imo ſpeſ fortunæ omniſ deiecta eſſe.

ITa ſane contingit, omneſ volumuſ eſſe beati, quærimuſ bonum & ſolertium. ſi vno excidimur aliud requirimur. & hoc quidem rectiſ, quam ſi penituſ deſperemur, & vitam vti Iudaſ, nobiſ præſcindamur, dampnabiliſ conſilio, veruntamen cautela opuſ eſt, ne à vero bono amiſſo, ad fallaciam deſlecta.